

Dipòsit de la Vinya del Masnou

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Vinya del Masnou
Emplaçament Propietat de Les Cases
Alçada: 410

Coordenades:

Latitud: 41.6357
Longitud: 1.92228
UTM Est (X): 410238
UTM Nord (Y): 4609891

Classificació

Número de fitxa 08179 - 225
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Una de les parets ha caigut recentment, possiblement per les pluges i la manca d'ús.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A005000190000OS
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 26/01/2019 - 01:00

Descripció

Pica o xupet, com diuen a la zona, i bassa natural de recollida d'aigües d'escorrentia ubicat a una vintena de metres al sud-est de la barraca de la Vinya del Masnou. Està situada a la propietat de Les Cases. Un cop s'han deixat enrere les Fonts de Rellinars, a l'alçada de La Presa, cal agafar el trencall que puja seguint la línia elèctrica, perfectament senyalitzada com el sender local SL-55, que passa pel costat de la barraca dita de les Fonts i resseguir el camí fins arribar a un replà.

Es tracta d'una modesta construcció realitzada amb formigó amb el procediment de l'encofrat i col·locada damunt d'una llosa natural, plana de vint centímetres de gruix. Mesura 0,56 metres per 0,66 metres de costat amb una fondària de 0,52 metres. No s'hi observa cap orifici de sortida per buidar la pica. A l'interior s'hi veuen les marques deixades pel sulfat de coure, que servia per a la preparació del caldo bordelès, un plaguicida a base de sulfat de coure i calç morta (anomenada també calç apagada). Al darrera mateix hi ha una bassa circular excavada al terra d'uns dos metres de diàmetre de la qual es desconeix la fondària exacta. Al seu interior hi creix un dens canyissar.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta la bassa acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Es desconeix si originàriament estava tapada per evitar que alguna bèstia caigués dintre. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

També servien per preparar el brou o caldo bordelès, o la "boullie bordelaise", que és originari de França. La recepta sembla haver estat descoberta per Ulysse Gayon, un químic de Bordeus i pel botànic Alexis Millardet a principis dels anys 1880 contra el mildiu. Un cop demostrats els seus beneficis ràpidament es va expandir la seva utilització.

